



Република Србија  
ВРХОВНИ СУД  
Кзз 114/2026  
10.02.2026. године  
Београд

## У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Вуковић, председника већа, Слободана Велисављевића, Милене Рашић, Дијане Јанковић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Милоша Каина, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Каина, адвоката Славише Потколњака, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 373/24 од 07.07.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 837/25 од 30.10.2025. године, у седници већа одржаној дана 10.02.2026. године, једногласно је донео

## ПРЕСУДУ

**ОДБИЈА СЕ** као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Каина, адвоката Славише Потколњака, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 373/24 од 07.07.2025. године и Апелационог суда у Београду Кж1 837/25 од 30.10.2025. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) Законика о кривичном поступку, док се у преосталом делу захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

## Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 373/24 од 07.07.2025. године окривљени Милош Каин оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, па је осуђен на казну затвора у трајању од седам година и седам месеци, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 09.04.2024. године, па надаље. Према окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета наведених у изреци побијане пресуде. На основу члана 264. став 4. ЗКП окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка, те је одређено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 837/25 од 30.10.2025. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног Милоша Каина, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Милоша Каина, адвокат Славиша Потколњак, због повреде закона, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев као основан и сходно члану 492. став 1. тачка 1. ЗКП побијане пресуде укине и предмет врати на поновну одлуку првостепеном или другостепеном суду или преиначи у целини или делимично првостепену или другостепену побијану пресуду.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Врховном јавном тужиоцу, у складу са одредбом члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет те је након оцене навода захтева, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП и битну повреду одредбе члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, док је у преосталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног у образложењу захтева за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55а КЗ, наводима да је првостепени суд одлуком о кривичној санкцији повредио закон.

С тим у вези, бранилац окривљеног Милоша Каина у захтеву наводи да у конкретном случају нису постојали услови за примену члана 55а КЗ, јер окривљени није започео издржавање казне затвора по пресуди Првог основног суда у Београду К 2173/20 од 12.09.2023. године, у трајању од једне године, са издржавањем у кућним условима, па самим тим није био испуњен кумулативни услов за примену одредбе члана 55а тачка 2. КЗ. Окривљени је претходну казну, Првог основног суда у Београду К 1276/20 од 17.10.2019. године, којом је окривљеном изречена јединствена казна затвора у трајању од три године и четири месеца, којом приликом је казна затвора из пресуде Вишег суда у Београду СПК 5/19 од 02.02.2019. године, у трајању од три године и два месеца узета као утврђена, издржао у мају 2022. године. Овакву одлуку првостепеног суда, којом је окривљеном неосновано пооштрена казна затвора, потврдио је другостепени суд, чиме је повредио одредбе које се односе на институт вишеструког поврата. У ситуацији када окривљени другу казну затвора није ни почео да издржава, не може се говорити о томе да је претходно изречена казна остварила свој ефекат, будући да њен васпитни и превентивни утицај на понашање окривљеног није могао бити остварен, што по наводима одбране произлази из самог система и сврхе кривичноправног института, односно разликовања обичног и вишеструког поврата, самим тим у конкретной ситуацији, суд није требало да примени одредбу члана 55а КЗ.

Одредбом члана 55а КЗ прописано је да ће за кривично дело учињено са умишљајем, за које је прописана казна затвора, суд изрећи казну изнад половине распона прописане казне по следећим условима: 1) ако је учинилац раније два пута осуђен за кривична дела учињена са умишљајем на затвор од најмање једну годину; 2) ако од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло пет година.

Из извештаја из казнене евиденције, који се налази у списима предмета произилази да је окривљени Милош Каин раније три пута осуђиван за кривична дела учињена са умишљајем на казну затвора у трајању од најмање једне године и то пресудом: Вишег суда у Београду СПК 5/19 од 02.02.2019. године, којом је осуђен на казну затвора у трајању од три године и два месеца, пресудом Првог основног суда у Београду К 1276/19 од 17.10.2019. године, којом му је изречена јединствена казна затвора од три године и четири месеца (којом пресудом му је казна од три године и два месеца из пресуде СПК 5/19 узета као утврђена, односно ушла је у састав јединствене казне) и пресудом Првог основног суда у Београду К 2173/209 од 12.09.2023. године, којом је осуђен на казну затвора у трајању од једне године, са издржавањем у кућним условима уз електронски надзор. Како од дана отпуштања окривљеног са издржавања казне по пресуди Првог основног суда у Београду К 1276/19 од 17.10.2019. године (којом пресудом је окривљеном изречена јединствена казна затвора у трајању од три године и четири месеца) коју је издржавао у периоду од 06.03.2019. до 12.05.2022. године, до извршења кривичног дела за које је окривљени оглашен кривим у овом кривичном поступку (09.04.2024.године), није протекло пет година, то су у конкретном случају испуњени сви услови за примену одредбе члана 55а КЗ, која се односи на одмеравање казне у случају вишеструког поврата.

При томе овај суд налази да на правилност закључака нижестепених судова није од утицаја чињеница што окривљени није започео издржавање казне затвора по пресуди Првог основног суда у Београду К 2173/209 од 12.09.2023. године (казна од једне године са издржавањем у кућним условима уз електронски надзор), нити исто представља законом прописан услов за примену цитираног члана 55а КЗ, јер је довољно да је окривљени издржао само једну казну затвора, уз услов да од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло пет година, као у конкретном случају, због чега су наводи захтева неосновани.

Из наведених разлога Врховни суд је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Каина, адвоката Славише Потколњака, у овом делу, оценио као неоснован с обзиром да у побијаним пресудама није учињена повреда закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55а КЗ.

Поред тога, бранилац у захтеву за заштиту законитости указује да је нижестепеним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се правноснажна пресуда заснована на незаконитом доказу – записнику о претресању стана и других просторија МУП РС Дирекција полиције ПС Звездара, ОЗСК, Група за дроге број 470/24 од 09.04.2024. године са фотодокументацијом са лица места ПС Звездара 103-1071/24, који претрес је извршен без непосредног опажања и присуства сведока претреса, као и да су сведоци накнадно позвани, када су припадници полиције већ извршили претрес и пронашли прашкасту материју и вагицу за мерење, које предмете су само показали сведоцима претреса. Наведеним поступањем полиције дошло је до повреде одредбе члана 156. став 7. ЗКП, као и члана 234. ЗКП, па се на овако прикупљеним доказима не може заснивати пресуда.

Према стању у списима предмета, судија за претходни поступак Вишег суда у Београду је дана 02.04.2024. године, на основу члана 155. став 1. ЗКП, донео наредбу Кпп Пов 470/24 да се изврши претресање стана и других просторија окривљеног

Милоша Каина у Београду, ГО ..., улица ..., као и насилни улазак у стан и друге просторије, ради проналажења окривљеног, трагова и предмета везаних за кривични поступак.

Из записника о претресању стана и других просторија МУП РС Дирекција полиције ПС Звездара, ОЗСК, Група за дроге број 470/24 од 09.04.2024. године, произлази да је претресање предузето на основу наведене наредбе судије, те да су претресању стана чији је држалац окривљени Милош Каин, присуствовали пунолетни грађани у својству сведока, и то АА и ББ, који су поучени о њиховој улози приликом вршења претреса, а записник је потписан од стране окривљеног, као држаоца стана, као и сведока претреса АА и ББ, и то без примедби, као и овлашћеног службеног лица које је вршило претрес и записничара.

Како је наведени записник сачињен у свему у складу са одредбама члана 155-157. ЗКП, на основу наредбе судије за претходни поступак, а претресу су присуствовала два грађанина, који су потписали записник без примедби, чиме су испуњени сви формални услови доказне радње претресања, као и фотодокументација која је том приликом сачињена, то су наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Милоша Каина, адвоката Славише Потколњака, којима се указује да је правноснажна пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, неосновани.

Осим тога, у захтеву за заштиту законитости, бранилац окривљеног нумерише и битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП.

Такође, осталим наводима захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног се бави чињеничним питањима, која се тичу количине опојне дроге која је пронађена, околности да није била размерена у посебне кесице, те с тим у вези наводи налаз и мишљење судског вештака др Александра Милошевића из ког произлази да је опојна дрога била намењена за личну употребу, а не за продају. Бранилац даље цитира наводе сведока полицијских службеника ВВ, ГГ и ДД у погледу присуства сведока претресања, те анализира шта су у својим исказима навели сведоци претресања, у погледу околности под којима је исто обављено. Даље се у захтеву бранилац бави наводима који се односе на урачунљивост и стање свести код окривљеног, као и на признање дато пред јавним тужиоцем ВЈТ у Београду. Изнетим наводима бранилац оспорава чињенична утврђења нижестепених судова и изводи сопствене закључке супротне оним изнетим у побијаним пресудама, односно истиче повреду одредбе члана 440. ЗКП.

Међутим, повреде закона из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и члана 440. ЗКП, сходно одредби члана 485. ЗКП, нису предмет разматрања од стране Врховног суда у поступку по захтеву за заштиту законитости, дакле нису дозвољени разлози, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца, због чега је Врховни суд, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у наведеном делу, оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога Врховни суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник**  
**Маша Денић, с.р.**

**Председник већа-судија**  
**Татјана Вуковић, с.р.**

За тачност отправка  
Заменик управитеља писарнице  
Миланка Ранковић